

Jens Løgstrup Madsen (V):

I relation til det med den aktive indsats, hvilken indsats foretages der i relation til den mandlige side, for det er vel specielt dér, problemerne er?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Dér forholder det sig lykkeligvis sådan, at i den integrationsperiode, som vi talte om under et tidligere spørgsmål, foregår en del af danskundervisningen netop som en kombineret samfundsintroduktion og ren sproglig indlæring. Jeg har set noget af undervisningsmaterialet – det er jo lidt forskelligt, hvad man benytter de forskellige steder – som på fortrinlig vis gav en introduktion til den demokratiske ligestillings-tankegang, som præger det danske samfund, og som det er klogt at man allerede fra den allerførste start er opmærksom på. Det gælder både de mænd og de kvinder, der deltager i integrationsindsatsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 342

9) Til kulturministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren give en fyldestgørende forklaring på, hvorfor ministeren finder, at forbudet mod samsending er i overensstemmelse med ånden og bogstavet i bestemmelserne om ytringsfrihed i grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren kunne i Folketingets spørgetid den 1. november 1995 ikke begrunde, hvorfor ministeren fandt, at forbudet mod samsending er i overensstemmelse med grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Sidste onsdag i Folketingets spørgetid bekræftede jeg over for spørgeren, at forbudet mod samsending på lokalradio og -tv-området naturligvis ikke er i modstrid med bestemmelserne om ytringsfrihed i grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Forbudet mod samsending blev gennemført under den daværende borgerlige regering i 1985 med Venstres aktive deltagelse. Jeg må derfor henvise spørge-

ren til at læse det lovforberedende arbejde, som blev gennemført dengang. Jeg henviser præcis til Folketingstidende 1985-86, sp. 437, 608, 4129 og 4662 samt til tillæg A, spalte 905, tillæg B, spalte 273 og tillæg C, spalte 151. Dér er de fyldestgørende argumenter for lovgivningen fra dengang at finde. Spørgetiden tillader desværre ikke – jeg har ellers en af bøgerne her – at jeg læser dette materiale op.

Til slut skal jeg understrege, at hvis der skulle vise sig et politisk flertal her i Folketinget for en undersøgelse af det rejste spørgsmål, er jeg naturligvis villig til at anmode Justitsministeriet om en længere redegørelse om sagen. Det vil være ganske tidkrævende, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg finder det inderlig overflødigt.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Kan ministeren, der åbenbart har sat sig så grundigt ind i, hvordan forholdene er, kort trække det vigtigste argument op for, at forbudet mod samsending er i overensstemmelse med både ånd og bogstav i grundloven?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Spørgeren vil ved at læse de spalter, jeg just har henvist til, kunne forvisse sig om, at det er rigtigt.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Ministeren burde da være i stand til efter at have sat sig så grundigt ind i sagen at fremkomme med bare ét argument for, at det er i overensstemmelse med grundloven, at man på den måde beskytter de medier, som staten selv har, i forhold til private medier.

Jeg synes, det er for dårligt, at ministeren ikke kan komme med et svar.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er i stand til som minister at komme med præcise svar. Da tiden ikke tillader, at jeg læser op af Folketingstidende fra 1985-86, vil jeg godt gentage, at det er i sp. 437, 608, 4129 og 4662 samt i tillæggene A, B og C, den fyldestgørende besvarelse kan findes.

Hermed sluttede spørgsmålet.